

Interjú Nacsa Gáborral, többszörös magyar bajnok és kupagyőztes röplabdázóval

Mikor ismerkedtél meg a röplabdázással?

A szegedi Lila iskolába jártam, ami ma már József Attila Általános Iskola néven ismert. Negyedik osztályos koromban szeretett meg velem ezt a sportágat Dózsa Erzsébet tanárnő. A testnevelés órák keretein belül nagyon sokat játszottunk. Persze nem mindig röplabdáztunk, de nagy hangsúlyt fektettek ennek a sportágnak az oktatására. Minden labdajátékhoz volt érzékem, de a röplabdázásban tudtam teljesen

kiteljesedni. Tanáraink tehetségesnek tartottak, így már a délutáni foglalkozásokra, edzésekre is szívesen jártam. Jelenleg is nagy hangsúlyt fektetnek a röplabda oktatására ebben az intézményben, és a mai napig is itt rendezik az országos utánpótlás mérkőzések többségét.

Mivel az iskolánkban ez volt a kiemelt sportág, így nem volt kérdés, hogy mit válasszak. Mindig nagy szeretettel jártam Titkos Lajos bácsi, egykori nevelő edzőm tréningjeire.

Hogyan tudtad összeegyeztetni a tanulást a sporttal?

Általános és középiskolában nem volt gondom ezzel. Mivel a Lila iskolában ez volt a fő profilunk, így mindig meg tudtam oldani az órákra való felkészülést. A középiskolai tanulmányaimat a Radnóti Miklós Gimnáziumban kezdtem, ahol a tanáraink segítőkész és toleráns hozzáállása támogatónak hatottak rám. E mellett persze figyeltem a tanulmányi eredményeimre is.

A neheze a főiskolás években jött. Igazából ott is csak akkor, amikor eligazoltam Szegedről. Kecskemétre kellett átjárnom edzésekre, így sokszor az egyetemi óráimra nem tudtam bemenni. Az SZTE JGYPK TSTI pedagógusai nagyon pozitívan álltak a sportpályafutásom kiteljesedéséhez, de egyre kevesebb kurzust tudtam teljesíteni a hiányzásaim miatt, így sajnos a felsőoktatásban a tanulmányaimat megszakítottam.

Milyen út vezetett a profi pályafutásodhoz és a válogatottsághoz?

Későn érő típus voltam. Ezért fordulhatott elő, hogy én csak akkor kerültem be az utánpótlás válogatottba, amikor a többi velem egyidős srác már a sokadik együtt eltöltött évén volt túl. Meglepően tapasztaltam, hogy a szegedi felnőtt csapatba hamarabb kerültem be, mint az utánpótlás válogatottba. Tizenhat éves koromba sikerült elérnem, hogy az akkori Medikémia Szeged csapatába edzhessek. Ennyi idősen ez nekem hatalmas lökést adott a céljaim eléréséhez. Közelebb kerültem az álmaim megvalósításához. Nagyon boldog voltam, hogy részese lehettem az utolsó 2001-es Magyar Kupa győzelemnek. Sajnos a következő évben a fő szponzor kivonulása miatt a csapat legjava eligazolt, így szinte csak mi fiatalok maradtunk. Ekkor nekem nem az számított, hogy mennyi pénzt kapok a sportolásért, hanem inkább az, hogy játszhaszak. Szerencsére elmondhatom, hogy a gimnázium utolsó évében már a szegedi röplabda csapat

kezdő játékos lehettem. Ekkor a szegedi csapat első osztályban játszott még. Számptalan komoly mérkőzések sorozata következett, ahol folyamatosan játékba lendültem, és egyre jobban ment a röplabdázás. Éreztem, hogy jó úton járok. Egyre több önbizalmam lett, felszabadultan játszottam, és ez meg is hozta a gyümölcsét.

Több első osztályú csapat is megkeresett. Szerettem Szegeden játszani, de tudtam, ha tovább akarok fejlődni, akkor lépnem kell. Ekkor igazoltam a Kecskemét csapatához tizennyolc évesen, s három év alatt Magyar Bajnoki címet és Magyar Kupa bronzérmet gyűjtöttem be.

Mindig is érdekelt, milyen lehet külföldön játszani és élni. Így éltem a lehetőségekkel, és több helyen is megfordultam: Ausztria, Németország, Svájc, Finnország, később pedig Libanon. Közben voltak magyarországi visszatéréseim is. Nagyon büszke vagyok arra, hogy Kaposváron szereztem meg az első Magyar Bajnoki címet, majd ugyanebben az évben Magyar Kupa arannyal zártuk. Ezt a duplázást később a kecskeméti egyesületemmel is sikerült elérnünk.

A teremröplabdázás mellett szeretném megemlíteni, hogy strandröplabdázásban is két bajnoki címet tudhatok magaménak. És amire igazán büszke vagyok, hogy a címeres mezt is felhúzhattam a homokos pályán.

Mikor döntötted el, hogy az edzői pályát választod?

2018 januárjában történt egy sajnálatos sérülés. Keresztszalag szakadás törté ketté a profi pályafutásomat. Válaszút előtt álltam. Felépülés és a hosszú rehabilitáció után visszatérek a profi röplabdázáshoz, vagy pedig belevetem magam az előtte már dédelgetett edzői munkába.

Az utóbbit választottam, ami nagyon jó döntésnek bizonyult. Békéscsabáról megkerestek, és edzői munkát ajánlottak. Jelenleg utánpótlás korú lányokkal foglalkozom több korosztályban. U15 és U19-21 csapatok edzéseit vezénylem. Maga a játéktól teljesen nem távolodtam el, hiszen a sérülés után 1021 nap után léptem újra parkettára Szeged színeiben. Amint időm engedi és nincs hétfvégén mérkőzés az utánpótlás csapataimmal, szívesen csatlakozom a srácokhoz. Az elsőbbséget természetesen már az edzői tevékenységem élvezi, ez a munkám, ebben szeretném hosszútávon megtalálni a számításaimat.

Mik a további céljaid?

Szeretnék minél több kislánynak segíteni céljaik elérésében, minél több kiváló játékost

faragni belőlük, de nagyon fontos számomra, hogy jól érezzék magukat, és egy összetartó közösségeket alkotva egymásért küzdjenek a pályán!

*Készítette: Dobó Andrea
Szeged, 2021. 01. 31.*